

Litt om turene til Sandbakk i min barndom

Det var Olav og Ingeborg som bodde der.

Olav var bror til min mamma, og Ingeborg var søskenbarn til meg. Det hadde seg slik at vi barna fikk lov å besøke hverandre hver sommer. Det var stor stas når turen kom at vi fikk lov å reise til Sandbakk. For min del var det Edd og Oskar som var på min alder, mens Inger var fire år yngre enn meg.

Vi reiste imellom med lokalbåten, og den første tiden måtte det alltid være ifølge med noen. Jeg husker spesielt en gang, da hadde min bestefar Edvard, vært i besøk hjemme hos oss på Nyvoll, og da skulle jeg få lov å reise med når han skulle hjem igjen.

Dette var veldig spennende, det var så mye å oppleve på disse store båtene. Vi var ikke vant til å få så mye når vi var med på disse turene, men denne gang kjøpte bestefar en liten flaske Eventyrbrus til meg. Ja, den smaken glemmer jeg aldri. Flasken med det røde innholdet kan ikke sammenlignes med noe av det som finnes i dag.

Jeg mener dette var sommeren 1945. Bestefar var en lun og snill mann, og den gang fikk jeg låne fiskestanga som han eide. Vi guttene gikk da til elva som kommer ned fra Lappvatnet, og der var en dam som hette Lakshola. Vi fisket litt, og så får jeg napp. Fisken var stor og vi var små, så nu vart det leven på berget. Det gikk bra til slutt, men når vi fikk fisken på land så var den løsnet fra angelen og vi holdt på å miste den i elva. Dette var en stor opplevelse, og fisken var mellom 2 og 3kg, men om det var en laks eller ørret kan jeg ikke si i dag.

Det var mye å være med på den uken vi fikk lov å være der, og jeg vil nevne turene til Lappvatnet. På de turene med båt fikk vi alltid fisk, og det var så fint å være med på dette, og det var så spennende å gå på land i øverenden av vatnet, og der var også en stor elv som kom ned fra fjellet.

Jeg husker også kjøroksen Balder, den ble brukt isteden for hesten. Ja, det var store dyr, men hesten hadde alltid mer fart på seg.

Olav var ekspeditør for lokalbåtene, og de første årene måtte de ekspederes med båt fra land. Jeg tror det var et stort slit å holde på med dette, både sommer og vinter i all slags vær. I tillegg til det så drev han butikk i samme hus som de bodde. Det var alltid så spennende å komme inn i butikken, men på den tiden var det så lite å handle for, så det ble mest å se på det som var der. Ja, det var vel noen ganger vi fikk en liten godbit når vi var der, og vi var alltid glad hvis vi fikk en svisker eller to. Jeg minnes også den gode lukten som var i butikken, en blanding av krydder, sirup, rosiner og mye annet. Ja, jeg skulle gjerne opplevd dette igjen, men alt det blir bare med gode minner.

Den uken vi ungene fikk lov å være der gikk veldig fort, og det var mye lek, bading og slikt. I dag tenker jeg noen ganger på dette, og for meg er det gode minner som alltid vil være med meg.

Til slutt vil jeg si at siden det er 60-70 år siden vi var med på dette er det mulig at noe kan være annerledes enn beskrevet, men i grove trekk var det nok slik.

Oktober 2011, Jarle